

Folketingets Miljø- og Fødevarerudvalg

3. april 2020
2020\3.N.1.

Sif og Frigg fortsat

Danske Maritime har modtaget Miljøministerens besvarelse af spørgsmål nr. 679 (MOF alm. del), hvori ministeren reagerer på vores henvendelse af 28/2-20 om miljøskibene Sif og Frigg.

Svaret, hvis indhold er en kommentar fra Miljøstyrelsen, består af to dele:

- 1) Et afsnit der besvarer vores henvendelse med to juridiske oplysninger, som ville være relevante, hvis vores henvendelse havde været til Miljøstyrelsen – nemlig at styrelsen ikke har bevilling, og derfor heller ikke hjemmel til at udbetale en erstatning, medmindre den pålægges ved en dom.
- 2) Et afsnit der ikke er relevant, idet det alene handler om et eventuelt ansvar for en hypotetisk overtrædelse af udbudsreglerne. Vi har tidligere set denne type udtalelse. De bør ikke føre til den fejlslutning, at hvis der ikke er sket en overtrædelse af udbudsreglerne, kan der ikke være noget at komme efter. Der er andre regler – både juridiske og moralske.

Ministerens kommenterer ikke selv vores henvendelse. Styrelsen erkender, at en myndighed kan blive pålagt af domstolene at betale erstatning, dersom danske rets almindelige erstatningsbetingelser er opfyldt. Styrelsen udtaler sig ikke udtrykkeligt om, hvorvidt det er tilfældet, at disse betingelser er opfyldt, men styrelsen gengiver betingelserne således:

Betingelse Danske Maritimes kommentar:

At myndigheden har handlet ansvarspådragende Det er ikke nødvendigvis myndigheden selv, der skal have begået fejlen. Ifølge Danske Lov 3-19-2, der har været gældende siden 1683, er man ansvarlig også for andre, der handler på ens vegne. Vi forstår derfor dette således, at en ansvarspådragende handling fra Kammeradvokaten efter styrelsens opfattelse også er relevant.

Ministeriet har forbeholdt sig ret til at rejse et eget krav imod Kammeradvokaten. Det er således klart, at der (efter styrelsens opfattelse) foreligger en ansvarspådragende handling. Forbeholdet er kun usikkert på grund af usikkerhed om et eventuelt tab.

At der er en direkte årsags-sammenhæng mellem den offentlige myndigheds overtrædelse og den berørte borger eller virksomheds tab Styrelsen og ministeriet har beklaget situationen og har blandt andet udtalt, at ”Kammeradvokaten erkender fejlen og konstaterer, at fejlen kan have haft markant betydning for både pris og konkurrenceforhold (antal bydende værfter). Som beskrevet i oversendelsesbrevet er jeg er stærkt utilfreds med processen i denne sag, som har ført til en meget ærgerlig situation for alle parter.”

Der synes således ikke at være tvivl om, at ministeren mener at fejlen har forårsaget situationen, og dermed er kravet om årsagssammenhæng opfyldt.

At der er dokumenteret et tab Dette er kun et spørgsmål om beløbet. Det bør naturligvis afklares, hvor stort et tab der er tale om.

Såfremt den erstatningssøgende har udvist egen skyld, kan erstatningen nedsættes eller bortfalde Dette er forhåbentlig et misforstået forsøg på at gengive alle aspekter af erstatningsretten. Ministeren har i sit svar på spørgsmål nr. S 747 udtalt, at "Det er helt åbenlyst Kammeradvokatens fejl, og jeg er ærgerlig over, hvis det har fremstået anderledes. Kammeradvokaten har taget det fulde ansvar for fejlen..."

Der kan på ingen måde være tale om egen skyld fra værfternes side, og bemærkningen fremstår derfor som en uacceptabel antydning.

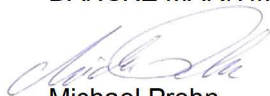
Styrelsen udtaler sig ikke om andre muligheder, og ministeren gør det heller ikke i sin del af svaret. Dette efterlader det indtryk, at en retssag er virksomhedernes eneste mulighed. Men en retssag er et middel til at afgøre uenighed og tvister. Hvis ministeren, som det jo ser ud til, er enig i, at der er et erstatningsansvar, er det ikke et legitimt standpunkt, at staten af princip ikke vil erkende det. Staten bør ikke optræde uretmæssigt og så overlade det til borgerne at gennemtvinge deres ret ved domstolene. I en retssag ville staten jo være nødt til at udtale sig i overensstemmelse med sandheden og bekræfte, at der var begået en fejl, og at staten selv ville søge erstatning fra Kammeradvokaten for statens egen tab. Der er derfor igen grund til at føre en retssag.

Hensigten med Danske Maritimes henvendelse til udvalget var ikke at blive orienteret om dansk rets almindelige regler, men at få staten til at opføre sig ansvarligt – enten ved at ministeren eller ved at udvalget erkender, at den begåede fejl bør udløse et ansvar. Hvordan dette ansvar skal indfries, er et andet spørgsmål.

Danske Maritime mener helt fundamentalt ikke, at staten bør benytte sin enestående økonomiske og juridiske styrke til at presse svagere virksomheder. I stedet bør staten erkende sit ansvar og tilvejebringe den nødvendige hjemmel til at udbetale en erstatning. Hjemlen kan søges hos finansudvalget, med den klausul at beløbet vil blive tilbagesøgt fra Kammeradvokaten. Staten ville ikke tabe noget, og byrden ville blive placeret der, hvor fejlen blev begået.

Med venlig hilsen

DANSKE MARITIME

Michael Prehn

Underdirektør

Danske Maritime